Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 4 WARSZAWA, DNIA 24 STYCZNIA 1939 r. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

TYGODNIK FINANSOWO-GIEŁDOWY I GOSPODARCZY

Nowy projekt kartelowy

W części prasy polskiej dokonywana jest od czasu do czasu naganka na kartele. Nie uwzględniana jest okoliczność, że przedsiębiorstwa państwowe są czynnymi uczestnikami wielu karteli i że działalność karteli podlega nadzorowi władz i skrępowana jest artykułami obowiązującej ustawy kartelowej. Działalność ta najczęściej uchodzi za zasadniczo szkodliwą, chociaż z reguły tego rodzaju ataki krytyczne nie opierają się ani na prawnej, ani na gospodarczej analizie zagadnienia kartelowego, lecz na wytykaniu tych lub innych istotnie lub rzekomo szkodliwych przejawów kartelizacji.

Dwa są główne źródła, z których te ataki pochodzą, nie licząc trzeciego źródła, któremu na imię ignorancja. Przede wszystkim, przemysły przetwórcze, które są w dość słabym stopniu skartelizowane, sarkają na przemysły surowcowe, które bodaj wszystkie ujęte są w organizacje kartelowe. Następnie, zwolennicy jak najszerszej i najgłębszej ingerencji państwowej w stosunki gospodarcze upatrują w kartelach możnego przeciwnika, który tej ingerencji się przeciwstawia, gdyż sam zmierza do regulowania owych stosunków.

Zapewne liczyły się czynniki rządowe z tymi prądami opinii, gdy wypracowały nowy projekt ustawy kartelowej, który Minister Przemysłu i Handlu złożył w Sejmie. Niewątpliwie czynniki te uwzględniły także istnienie licznych objawów niepożądanych, które w praktyce z działalności karteli wynikały, oraz braki i wady w ujęciu prawnym karteli, tak jak to jest uczynione w obecnie obowiązującej ustawie, pomimo jej znowelizowania w 1935 roku.

Ponieważ organizacje kartelowe odgrywają w naszym życiu gospodarczym bardzo wielką rolę i z pewnością będą odgrywały w przyszłości coraz większą, projekt nowej ustawy zasługuje na jak najbaczniejszą uwagę. Tutaj, ze względu na szczupłe ramy artykuły, zająć się możemy tylko kilkoma najistotniejszymi punktami.

Nasamprzód stwierdzić trzeba rzecz osobliwą, że choć nieustannie termin „kartel” jest w użyciu, nie ma jednolitej jego definicji. Co więcej, w życiu termin ten stosowany jest do najrozmaitszych form organizacyjnych. Dwie takie powagi np. w sprawach kartelowych jak Robert Liefmann i Tschierschky różnią się zasadniczo co do tego, jaka jest istota kartelu. Pierwszy twierdzi, że kartel dąży do zmonopolizowania rynku, drugi oświadcza, że kartel ma na celu regulowanie rynku.

Projekt nowej ustawy polskiej, nie kusząc się o definicję kartelu, zajmuje się unormowaniem działalności „porozumień”, które mają na celu „ograniczenie swobody produkcji przemysłowej lub handlu”.

Tak więc, „porozumienie” nie jest związane z żadną specjalną formą prawną. Jak powiada dr R. Piotrowski, mogą to być umowy zobowiązujące kontrahentów do odpowiednich czynności lub zaniechań, np. przestrzeganie cen, nieprodukowania czy niesprzedawania pewnych artykułów; mogą to być także spółki, najczęściej handlowe, istniejące obok przedsiębiorstw skartelizowanych producentów.

Istotą tych „porozumień” jest, według projektu, „ograniczenie swobody” kontrahentów. Jak widzimy, projekt używa pojęcia ogromnie szerokiego — swobody, pomijając często przytaczane cele kartelowe w rodzaju: usuwania konkurencji, zdobywania pozycji monopolistycznej, regulowania rynku i t. p.

Wreszcie, projekt przewiduje, że ograniczenie swobody dotyczy produkcji przemysłowej lub handlu”. Zaznaczyć należy, że „produkcja przemysłowa” użyta została, jak tekst ten interpretuje p. Piotrowski, nie w sensie, przyjętym w prawie przemysłowym, lecz w sensie gospodarczym. W prawie przemysłowym bowiem do kategorii przedsiębiorstw przemysłowych nie należy liczny szereg przedsiębiorstw takich jak: kolejowe, żeglugowe, przewozowe koncesjonowane, bankowe, ubezpieczeniowe i t. d., podczas gdy przedsiębiorstwa te mogą jednak podpaść pod działanie artykułów ustawy kartelowej. „Produkcja przemysłowa”, o której mówi projekt ustawy, winna być rozumiana w sensie gospodarczym: jako produkcja dóbr i usług. Zdaje się jednak, że byłoby rzeczą prostszą tak właśnie rzecz wyrazić, zamiast używać mglistego i mało trafnego terminu „produkcji przemysłowej”.

Jednym z najważniejszych punktów nowej ustawy jest „uspołecznienie” karteli. Mają one, jak wskazuje projekt, dążyć do doskonalenia, racjonalizacji, specjalizacji produkcji, rozwijania produkcji i przerobu surowców krajowych, dokonywania inwestycyj, wzmożenia zbytu, zwłaszcza wywozu i t. p. W tym celu Minister Przemysłu

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Sprawozdanie Zrzeszenia Związków Właścicieli Lasów za r. 1937/38

Każdy, kto interesuje się życiem gospodarczym Polski znajdzie w tej stosunkowo niewielkiej książeczce mnóstwo danych faktycznych o sytuacji tak ważnej w życiu gospodarczym Polski dziedziny produkcji, jak przemysł drzewny i leśnictwo. Daje ona pełny obraz rozwoju koniunktury w drzewnictwie i leśnictwie w ciągu kampanii 1937/1938 r.

Kampania ta stoi pod znakiem pewnego załamania dotychczasowej zwyżkowej koniunktury: pod znakiem skurczenia obrotów i zniżki cen; podstawową przyczyną tego pogorszenia jest zmiana tendencji rynkowej we Wielkiej Brytanii, stanowiącej najpojemniejszy rynek drzewny świata. Ograniczyła ona swe zakupy zużywając nagromadzone w latach poprzednich zapasy. Konsumcja wewnętrzna wysp brytyjskich pozostaje jednak nadal — jak stwierdza sprawozdanie — na wysokim poziomie. Zdaje się nam, że wobec tego perspektywy kampanii bieżącej powinny przedstawiać się pomyślniej: we Wielkiej Brytanii trwa bowiem nadal koniunktura, zapotrzebowanie drzewa na cele budowlane zwłaszcza będzie duże, a zapasy mają wszak tę właściwość, że kończą się, skoro się z nich wciąż czerpie. Cyfry eksportu naszego drzewa w najbliższych miesiącach powinny przynieść więc poprawę w tej dziedzinie.

W książeczce znajdujemy szczegóły o międzynarodowym porozumieniu eksporterów drzewa (E T. E. C.) obejmującym 9 najważniejszych państw eksporterskich, a między nimi i Polskę, stawiającym sobie za cel możliwe przystosowanie podaży materiałów tartych z drzewa szpilkowego do rozmiarów popytu na rynkach światowych. Konwencja obejmuje jedynie porozumienie ilościowe, nie dotyczy natomiast cen. Obecnie konwencja ta staje wobec poważnej próby, związanej z koniunkturą zniżkową na rynku drzewnym.

Ciekawe są informacje sprawozdania o zdolności produkcyjnej drzewnictwa polskiego. Lasy polskie mogą dać rocznie teoretycznie 21 mil. m, sześć. drewna. Wywóz do Francji spadł gwałtownie. Bardzo dobsześć. drewna użytkowego. W r. 1937 wyręby wyniosły jednak mniej niż powyższa suma, nie przekroczyły 19 mil. m. sześć., w tym przeszło 4 mil. m. sześć. na eksport.

Z poszczególnych rynków eksportowych Anglia odbierała jeszcze bardzo znaczne ilości drewna, wywóz do Francji spadł gwałtownie, bardzo dobrym odbiorcą naszego drewna była Holandia, niezłym Belgia. Wywóz do Niemiec był poważny, ale dokonywał się w sztywnych ramach porozumienia clearingowego, co narażało eksporterów na szereg komplikacji.

Rynek wewnętrzny znajdował się w okresie sprawozdawczym w stanie ożywionej koniunktury. Ożywienie ruchu budowlanego wzrost produkcji przemysłowej, zatrudnienia w przemyśle i siły kupna ludności stwarza dodatkowe rynki zbytu dla drzewa polskiego. Zorganizowane drzewnictwo polskie staje do apelu przy wzmożeniu potencjału gospodarczego Rzeczypospolitej i w tym celu stworzyło specjalną organizację współpracującą w tej dziedzinie z kompetentnymi ośrodkami państwowymi. Chodzi przy tej współpracy zarówno o inwestycje portowe, jak i o inwestycje przemysłowe w Centralnym Okręgu Przemysłowym. Ważnym czynnikiem wzrostu zbytu jest rozbudowa przemysłu celulozowego, konsumującego już dzisiaj około 1 mil. m. sześć. papierówki.

Dalsze rozdziały książki poświęcone są życiu organizacyjnemu drzewnictwa polskiego: Komisji Parytetowej, zajmującej się ostatnio organizacją eksportu drewna do Niemiec, Sekcji Eksportowej Materiałów Tartych i Papierówki, załatwiającej dla członków Zrzeszenia wszystkie formalności eksportowe, Wydziałowi Kontroli Dewiz i t. d. Obszernie omówione są starania Zrzeszenia o obniżkę taryf kolejowych dla eksportu drewna. W obszernym wywodzie Zrzeszenie wykazuje, iż obniżka taka jest niezbędna jeśli drzewnictwo polskie ma utrzymać swe dotychczasowe pozycje na rynkach zagranicznych.

J. R.

Nowy projekt kartelowy

(Dokończenie ze str. 1-ej)

i Handlu, według projektu ustawy, posiadać będzie ogromnie zaostrzoną władzę ingerencji. Będzie on mógł kartele, które uzna za szkodliwe czy nawet zbędne, nie tylko rozwiązać po ich zarejestrowaniu, lecz i sprzeciwić się ich powstaniu nie udzielając zezwolenia na wpisanie ich do rejestru kartelowego.

Każde bowiem porozumienie kartelowe będzie mogło wejść w życie dopiero po zgłoszeniu go i wpisaniu do rejestru kartelowego.

Między zgłoszeniem jednak i wpisaniem do rejestru upłynąć winien okres 14-dniowy, w ciągu którego Minister Przemysłu i Handlu może sprzeciwić się wpisaniu zgłoszonego porozumienia do rejestru.

Dotychczas przedsiębiorstwa, zorganizowane w kartele, miały na celu przystosowanie swej produkcji do podaży tak, aby osiągać ceny opłacalne. W przyszłości kartele obarczone będą zadaniami gospodarczymi, których od nich wymagać będą czynniki rządowe.

Czy to w istocie zostanie urzeczywistnione, pokaże przyszłość. Niełatwe to będzie, a w szerszym zakresie pozostanie zapewne „pium desiderium". Trudno bowiem sobie wyobrazić nakładanie na przedsiębiorstwa obowiązków doskonalenia technicznego, rozwoju tych lub innych działów, dokonywania inwestycyj, rozszerzania zbytu i t. p. nie zapewniając im dopływu odpowiednich kapitałów i rentowności. **T. R. E.**

„KAFLORES" — NAJPOPULARNIEJSZE KAFLE PIECOWE — WYSOKOGATUNKOWE A ZARAZEM NAJTAŃSZE

W stosunkowo krótkim czasie na czoło polskiej produkcji kafli piecowych, kwadrateli, płyt glazurowych, terrakot, klinkierów, cegły szamotowej, armatur piecowych i kuchennych oraz gotowych, przenośnych pieców w ramach i kuchenek wysunęła się firma **„KAFLORES"**, której zarząd mieści się w **Warszawie, przy ulicy Dobrej 49.** Kierownikiem Firmy jest **Władysław Lerant,** który za zasadę działalności przedsiębiorstwa postawił: **wielki obrót — minimalny zysk oraz najsolidniejsze obsłużenie klienta.**

Kafle „Kaflores", jakkolwiek posiadają cenę rekordowo niską, to jednakże są wysokowartościowe i nie ustępują analogicznym artykułom konkurencji o znacznie wyższej cenie.

Jakość wyrobów i ich niska cena zjednywują Firmie coraz szersze kręgi odbiorców. Nadchodzący sezon budowlany niewątpliwie faworyzować będzie tanie a pierwszorzędne KAFLE „KAFLORES".

(S.)

25 LETNI JUBILEUSZ S. A. DLA PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO „CHODORÓW"

Przed dwoma miesiącami, dnia 10 października 1938 r., S. A. dla Przemysłu Cukrowniczego „Chodorów" S. A. obchodziła dwudziestopięciolecie swej działalności. Dwudziestopięciolecie to, to szmat historii nie tylko jednego przedsiębiorstwa, a życia gospodarczego województw południowo-wschodnich w całości.

Założona jeszcze pod zaborem austriackim, wbrew oporowi austriackiego kartelu cukrowego, bacznie strzegącego swego monopolu rynkowego w Galicji, zbudowana dzięki inicjatywie kapitału krajowego, cukrownia chodorowska, w drugim zaledwie roku istnienia, została objęta przez pożogę wojenną. Raz po raz przechodziły nad nią przewalające się fale walczących armii, zostawiając, kiedy w r. 1920 odpłynęły ostatecznie zniszczone zabudowania, zdewastowane maszyny, zrujnowane gospodarstwa okoliczne, stanowiące dostawców buraków dla cukrowni, wreszcie olbrzymie zadłużenie, w małej tylko części zrównoważone rzeczywistymi aktywami. Decyzja i wytrwałość ówczesnego kierownika cukrowni, ś. p. dyrektora Kremera pozwoliła na przezwyciężenie wszystkich tych trudności.

Pierwsza kampania produkcyjna, w jakiej znowu wziął udział „Chodorów" przypada na jesień 1920 r. Odtąd rozpoczyna się nieprzerwany wzrost tej placówki życia gospodarczego na południowych kresach Rzeczypospolitej. Spółka wydaje szereg kolejnych emisji nowych akcji masowo subskrybowanych przez publiczność tak że pod koniec 1924 r. kapitał akcyjny wynosi 9.375 tys. zł. Ten dopływ świeżych kapitałów, odłożone jako rezerwa zyski pierwszych lat pracy, wreszcie przejęcie, wzamian za akcje spółki, szeregu folwarków o ogólnej powierzchni blisko 6 tys. morgów pozwalają na ugruntowanie podstaw finansowych towarzystwa, na przeprowadzenie szeregu rentownych inwestycji, wreszcie na planowe postawienie aparatu sprzedaży. W chwili obecnej „Chodorów" posiada instalacje pozwalające na przeróbkę 16,5 tys. q. buraków na dobę.

W roku 1933 generalne kierownictwo firmy obejmuje **gen. dyr. inż. Adam Korwin-Piotrowski.** Pod jego doświadczoną ręką dokonuje się dalszy, najpoważniejszy może krok ku rozbudowie technicznej „Chodorowa". „Chodorów" zostaje połączony rurociągiem o długości 31 km z zagłębiem gazowym Daszawy, co pozwala mu przejść od opalania kotłów węglem do opalania ich o wiele tańszym gazem ziemnym. Równocześnie „Chodorów" zaczyna rozszerzać swe wpływy na inne cukrownie. Nabywa większość akcji cukrowni „Świecie" na Pomorzu oraz „Chybie" na Śląsku Cieszyńskim. W ten sposób powstaje koncern chodorowski.

W r. 1937/8 obszar chodorowskich plantacji buraków cukrowych wynosił blisko 5 tys. ha, produkcja cukru na dobę w czasie kampanii 2.123 q.

Na szczególną uwagę zasługuje działalność społeczna „Chodorowa". Warunki pracy jakie panują na fabryce dowodzą wysokiego uspołecznienia Zarządu Spółki. Stworzono kasyno dla urzędników, oraz klub dla rzemieślników w zakładach. Do dyspozycji personelu Zarząd Spółki postawił salę teatralną i muzyczną. Zorganizował czytelnię dla pracowników fabryki. Założył orkiestrę fabryczną i ochronkę dla dzieci w wieku przedszkolnym. Urządził park. Wreszcie trzeba wspomnieć jako o dowodzie wysokiego uspołecznienia Zarządu o stworzeniu dwóch kas emerytalnych (po jednej dla pracowników umysłowych i rzemieślników fabrycznych). Do kas tych Spółka wpłaca z własnych funduszów 2 — 5 proc., w zależności od wysokości tych poborów obecnych zarobków danego pracownika. Sumy te są w całości wypłacane emerytom przy opuszczeniu pracy w cukrowni.

Spółka przoduje również w dziedzinie troski o wychowanie fizyczne swych pracowników. Dla młodzieży fabrycznej oraz dla dzieci personelu założono park sportowy, w którym znajduje się m. i. boisko sportowe, lodowisko, tereny siatkówki, strzelnice i t. d.

Działalność społeczna Zarządu Spółki sięga jednak również poza fabrykę. Spółka umożliwiła rolnikom okolicznym nabycie na szczególnie korzystnych warunkach działek z 3-ch rozparcelowanych przez nią folwarków a mianowicie Żyrawy, Nowosielec i Podlisk. Spółka założyła w okolicy szereg szkół, zbudowała szereg domów ludowych, urządziła szereg półkolonii dla najbiedniejszej dziatwy okolicznej, przoduje przy wszelkiej pracy obywatelskiej i społecznej w okręgu. Ambicją Zarządu Spółki jest wykazanie, że wysoki poziom sprawności technicznej i gospodarczej może i powinien iść w parze z wysokim poziomem uspołecznienia, wysokim poziomem poczucia obywatelskiego i obowiązków wobec ogółu.

Warto zaznaczyć, że cukier chodorowski cieszy się szczególną popularnością na całym niemal terenie Małopolski.

Akcje „Chodorowa" na giełdach lwowskiej i krakowskiej należą od lat do najbardziej „standardowych" i poszukiwanych przez publiczność papierów. Niewątpliwie, przyczynia się do tego fakt, że, w odróżnieniu od wielu naszych spółek akcyjnych „Chodorów" dba o swych akcjonariuszy, wypłacając już od szeregu lat regularnie dywidendę w wysokości 6%.

Na progu drugiego dwudziestopięciolecia „Chodorów" pod mocnym i fachowym kierownictwem *generalnego dyrektora inż. Adama Korwin - Piotrowskiego*, staje jako jednostka gospodarcza o dużej sile finansowej, znacznej sprawności technicznej i produkcyjnej, wysokim poziomie działalności społecznej i uświadomienia obywatelskiego.

„ORZEŁ"
POLSKI PRZEMYSŁ OBUWNICZY I TOW. HANDL. S. A.

Firma „ORZEŁ" DEL-KA, dzierży czołowe miejsce w dziedzinie handlu obuwianego w Polsce.

Firma ta założona w roku 1922 posiada obecnie na obszarze Rzeczypospolitej, kilkanaście nowoczesnych sklepów o estetycznie urządzonych portalach, rzesiście oświetlonych i nowocześnie dekorowanych oknach wystawowych.

Uprzejmy, kulturalny personel — daje publiczności rękojmię, że zakup w sklepach „ORZEŁ" DEL - KA daje pełne zadowolenie.

Zaufanie jakim cieszy się firma „ORZEŁ" DEL-KA w szerokich kołach społeczeństwa oraz ciągle rosnącą, zasłużoną popularność — przypisać należy w pierwszym rzędzie olbrzymiemu wyborowi zawsze najnowszych modeli obuwia i pończoch, oraz obowiązującym w sklepach stałym cenom gwarantującym klienteli, że otrzymuje produkt pełnowartościowy, zarówno pod względem materiałów, jak i wykonania.

Dla klienteli posiada firma w swych sklepach cały szereg udogodnień, będących wyrazem najnowszych zdobyczy w tej dziedzinie — jako to: zainstalowane aparaty rentgenowskie dla kontroli doboru obuwia, bogaty wybór obuwia zdrowotnego i wkładów ortopedycznych, nadto w większych filiach oddziały pielęgnacji nóg (pedicure). W oddziale warszawskim uruchomiono specjalny dział chiropodii, gdzie pod kierownictwem fachowca dokonuje się dokładnego zbadania nogi i na tej podstawie dobiera odpowiednie obuwie i wkłady. Z czasem oddziały powyższe wprowadzone zostaną we wszystkich sklepach firmy.

Firma „ORZEŁ" DEL - KA jest w szerokich kołach znana dobrze ze swego ogólno społecznego nastawienia popierająca i zasilająca każdą imprezę, o ile tylko interes publiczny tego wymaga.

FABRYKA APARATÓW I ELEMENTÓW „TYTAN"
Warszawa, ul. Obozowa 16

Fabryka Aparatów i Elementów „TYTAN" mieszcząca się w Warszawie przy ulicy Obozowej 16, została założona w roku 1884. JAKO PIERWSZA POLSKA FABRYKA W TEJ DZIEDZINIE. Właścicielem Firmy jest inżynier Henryk Landau. Firma wyrabia znane ze swej dobroci wszelkie baterie, ogniwa, latarki elektryczne, jak również i części rowerowe, łańcuchy rowerowe, które dzięki swej mocy i precyzyjnej produkcji w zupełności zastępują niegdyś importowane wyłącznie z zagranicy artykuły.

Firma „TYTAN" od zarania niepodległości Rzeczypospolitej dostarcza swe wyroby M. S. Wojsk., Min. Poczt i Telegrafu oraz Ministerstwu Komunikacji.

Firma „TYTAN" brała udział w szeregu wystaw, gdzie jej wyroby zostały odznaczone licznymi nagrodami.

Stały swój rozwój zawdzięcza ta popularna placówka przemysłowa nietylko sprężystemu i wybitnie fachowemu kierownictwu nowoczesnej organizacji pracy, lecz również EKSPLOATACJI CAŁEGO SZEREGU WŁASNYCH PATENTÓW.

Wśród swych odbiorców „TYTAN" cieszy się jaknajwiększą popularnością, to też obroty Firmy z roku na rok coraz bardziej zwiększają się, wypierając import analogicznych artykułów zagranicznych.

(gjg.)

Sprawozdanie z giełd zagranicznych

DALSZY CIĄG MARAZMU

„Warunki techniczne poprawy istnieją na giełdach od dawna, ale przy ogólnym naprężeniu politycznym i ciągłych alarmach wojennych powstaje naturalna niechęc do jakichkolwiek „engagements" na dalszą metę" — te słowa, wypowiedziane przed kilku dniami przez prezesa potężnego Barclays Banku, jednego z grupy londyńskich „Big Five" na Walnym Zebraniu tego banku, można umieścić jako motto nad sprawozdaniem giełdowym za okres ubiegły.

Na wszystkich giełdach europejskich trwała w dalszym ciągu tendencja słaba, publiczność giełdowa interesowała się bardziej — niezbyt radosnymi — stronicami tytułowymi pism, niż sprawozdaniami spółek, czy cedułami rynków. Skutek był też odpowiedni: tendencja słaba na całej linii.

ODEJŚCIE DOKTORA SCHACHTA

Tendencja słaba na rynkach niemieckich, trwająca bez przerwy przez cały tydzień miała prawdopodobnie za źródło pogłoski o konflikcie w kierownictwie gospodarczym Rzeszy, potwierdzone pod koniec tygodnia ustąpieniem Schachta z prezesury Banku Rzeszy, objęciem tej prezesury przez min. Funka i następującą zaraz następnego dnia „czystką" dyrekcji Reichsbanku od „schachtowców".

O ile idzie o wewnątrz-polityczne znaczenie tego posunięcia jest ono zupełnie jasne: polityka „powrotu do zasad ortodoksji gospodarczej", jaką głosił Schacht: polityka, której ważnym przejawem była, na wiosnę ub. r., zmiana techniki finansowania wydatków państwowych Rzeszy, zostaje obecnie zarzucona. Rzesza wraca do polityki „nakręcania koniunktury" i finansowania w nieskończoność rosnących swych zbrojeń przy pomocy dalszej ekspansji kredytowej, powiększenia obiegu znaków pieniężnych i t. p. pociągnięć o charakterze inflacyjnym. Rzecz jasna, musi to pociągnąć za sobą dalsze zaostrzenie gospodarki przymusowej w Rzeszy.

Nie jest jasne natomiast znaczenie zewnątrz - polityczne dymisji Schachta. Wiadomo, że Schacht prowadził ostatnio pertraktacje w sprawie sfinansowania emigracji żydowskiej z Rzeszy oraz—mniej głośne w prasie polskiej, ale o wiele ważniejsze od nich pertraktacje o wielkie porozumienie handlowe anglo - niemieckie. Czy pertraktacje te będą prowadzone dalej? I czy nowi negocjatorzy niemieccy utrzymają propozycje Schachta, również bardzo trudne do przyjęcia, ale zmodyfikowane ponoć ostatnio w sposób, dający pewne szanse ich realizacji? Czy też dymisja Schachta oznacza dezaprobatę kierownictwa politycznego Rzeszy, które teraz przedłoży przez nowych negocjatorów warunki porozumienia o wiele twardsze i ostrzejsze? Czy nastąpi wielka wojna handlowa anglo-niemiecka o rynki Południowego Wschodu Europy i Południowej Ameryki? Pytania te, o olbrzymim zasięgu nie tylko gospodarczym, ale i politycznym, nurtowały publiczność giełdową w ostatnich dniach. Sądząc po rozwoju notowań, odpowiedzi, jakich sobie na nie udzielano, były raczej pesymistyczne.

LONDYN BRONI FUNTA

Po zarządzeniach dla obrony funta, omawianych przez nas w poprzednich sprawozdaniach dołączyło się nowe: list kierownika Bank of England Montague Normana do wszystkich instytucji bankowych Wielkiej Brytanii wzywający do skrupulatnego badania wszystkich dokonywanych za ich pośrednictwem transakcji dewizowych i przyjmowania jedynie takich, które posiadają charakter normalnych operacji gospodarczych a bezwzględnego odrzucania transakcji spekulacyjnych.

Charakterystyczne dla rynku londyńskiego jest to zarządzenie: po pierwsze dlatego, że kierownictwo instytucji emisyjnej dokonuje faktycznie daleko idącego ograniczenia swobody obrotów bez jakiejkolwiek sankcji czy ingerencji państwa, za pomocą prostego apelu do poczucia odpowiedzialności kierowników i personelu instytucji bankowych, po drugie zaś dlatego, że apel ten, podług ogólnego zdania, będzie conajmniej tak skuteczny, jak formalne zarządzenia restrykcyjne, obostrzone sankcjami, zarządzenia, w których przecież również znajdą się zawsze jakieś furtki, pozwalające elementom o wyraźnie złej woli na ich obejście.

Energiczne zarządzenia obron ne wpłynęły na poprawę kursu funta, zwłaszcza w transakcjach terminowych.

Na giełdzie akcyjnej w Londynie panowała nadal tendencja słaba, spowodowana ogólnym naprężeniem politycznym. Tak samo przedstawiała się sytuacja na giełdzie paryskiej, gdzie niezbyt radosne akordy parlamentarnej dyskusji w sprawie polityki zagranicznej musiały przyczynić się do wzmożenia depresji.

PAPIERY POLSKIE NA GIEŁDACH ZACHODNICH

Z papierów polskich notowano w Paryżu: Huta Bankowa 210 — 214 frs. Sosnowieckie Kopalnie Węgla 280 frs., Cynkownie Śląskie 83 frs., Ludwik Spiess i Syn 170 frs., Sosnowieckie Fabryki Rur 158 frs.

W Brukseli notowano: Południowo - Polskie Huty Szklane 302,5 frs., Cynkownie Śląskie 61 frs.

KONWERSJA POŻYCZKI DILLONOWSKIEJ

Ogłoszony został oficjalny komunikat Ministerstwa Skarbu o zawarciu w Ameryce umowy w sprawie konwersji 8% pożyczki dolarowej z r. 1925.

Warunki konwersji są następujące:

1) walutą, w której wyrażona jest pożyczka, pozostaje dolar.

2) oprocentowanie pożyczki obniżone zostaje do 4,5% rocznie, przy czym będzie ono obliczane od wartości nominalnej obligacji plus przewidziana w warunkach umowy emisyjnej premia 5 dol. od 100.

3) okres amortyzacji pożyczki przedłużony zostaje do r. 1963.

Krajowi właściciele obligacji tej pożyczki powinni je przedstawić do konwersji do dnia 30 kwietnia 1939 r. za pośrednictwem Banku Polskiego, który również będzie udzielał wszelkich informacji w tej sprawie. Bank Polski, na zasadzie łącznego pozwolenia komisji dewizowej, prześle te obligacje do Ameryki, gdzie będą przestemplowane i zaopatrzone w nowe arkusze kuponowe a następnie zwrócone do Banku Polskiego, który skonwertowane obligacje wraz z nowymi arkuszami kuponowymi wydawać będzie osobom, które mu je złożyły do konwersji. Do konwersji przyjmowane będą obligacje, posiadające kupony, płatne od dnia 1 b. m.

Przy przyjmowaniu składanych do konwersji obligacji, Bank Polski wypłacać będzie w nowo - ustalonej wysokośc kupony płatne dnia 1 lipca 1938 i 1 stycznia 1939; jeśli kupony płatne 1 lipca 1938 nie będą dołączone do obligacji, Bank Polski wypłacać będzie posiadaczom obligacji, jako dopłatę do już zrealizowanych kuponów, różnicę pomiędzy odsetkami, wypłaconymi podług dawnej stawki t. zn. w stosunku 4,5% rocznie, a odsetkami w nowo-ustalonej wysokości. Kupony od skonwertowanych obligacji, płatne w terminach późniejszych opłacać będzie w właściwym czasie również Bank Polski i jego oddziały, jednak, zgodnie z obowiązującymi przepisami dewizowymi, wyłącznie w walucie polskiej.

Krajowi posiadacze wspomnianej pożyczki, którzy nie chcą skorzystać z oferty konwersyjnej, mogą przedstawić swe obligacje do wykupienia Bankowi Polskiemu, który na rachunek Skarbu Państwa wykupywać będzie obligacje tej pożyczki po kursie, aż do odwołania, — 275 zł. za obligacje wartości nominalnej 100 dolarów.

Tydzień giełdowy

Po raz pierwszy od dłuższego okresu czasu trzeba stwierdzić pewne uniezależnienie się giełdy od nastrojów politycznych. Trudno bowiem ustalić, jakie mianowicie wypadki polityczne ostatniego tygodnia mogły wpłynąć pomyślnie na giełdy. A tymczasem na giełdach naszych — w szczególności na giełdzie warszawskiej, na odcinku akcji bankowych i przemysłowych — zarysowała się zupełnie wyraźna poprawa. Przyczyny mogą być dwie: albo giełdy uważają, że ostatnie napięcie włosko-francuskie i poparcie, udzielone Włochom przez Niemcy stanowią pewnego rodzaju odprężenie dla Polski, gdyż wiążą Rzeszę na Zachodzie, uniemożliwiając jej, lub conajmniej utrudniając jej wmożenie aktywności na Wschodzie — na co wskazywałyby wizyty ministra Becka w Berchtesgaden i min. Ribbentropa w Warszawie — albo też poprawa ostatnia jest niezależna od czynników politycznych, związana jedynie z sytuacją techniczną rynku, napływem repatriowanych kapitałów, wzrostem kapitalizacji i t. d.

Ożywienie objęło w szczególności akcje bankowe i przemysłowe. Bank Handlowy w Warszawie dosięgnął przejściowo 60 zł., Bank Zachodni doszedł do 46 zł. Notowania końcowe były nieco niższe, ale w każdym razie utrzymały się na poziomie znacznie wyższym niż przed tygodniem. Poważnie zwyżkowały Ostrowieckie — do ponad 68 zł., jeszcze mocniej Starachowice — powyżej 51 zł. Poza nimi zwyżkowały niemal wszystkie papiery przemysłowe. Z pożyczek państwowych podniósł się kurs obu emisji Pożyczki Inwestycyjnej.

RUCH KURSÓW

Dewizy: Amsterdam 287.80—287.85 — 287.30 — 287.70; Bruksela 89.45 — 89.60; Gdańsk 100; Helsingfors 10.92 — 10.94; Kopenhaga 110.60 — 110.80; Londyn 24.77—24.76—24.81; Mediolan 27.84; Nowy Jork czek 5.29⅜—5.29¼; Nowy Jork Cabel 5.29¾ — 5.29⅝ — 5.29⅞; Oslo 124.35 — 124.65; Paryż 14. — 13.98 — 14.01; Praga 18.08 — 18.11; Sztokholm 127.45 — 127.75; Zurych 119.55 — 119.45 — 119.55.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 85.50 — 86.25 — 86; serie I em. 92 — 92.75 — 91.50 — 91.75; 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. 85.75 — 86.75 — 86.50; serie II em. 92.75 — 93.25 — 92.50; 4% Prem. Poż. Dolarowa 42.25 — 43 — 42.75; 4% Poż. Konsolidacyjna (odc. większe) 66.25 — 66.75; (odc. drobne) 66 — 66.50; 4½% Poż. Wewnętrzna 65.75 — 65.88 — 65.63 (odc. 100 zł.) 66.13—65.88; 5% Poż. Konwersyjna 69.25 — 69.75 (odc. 100 zł.) 68.50; 5% Konwers. Poż. Kolejowa 67.50; 5½% L. Z. Państw. Banku Rolnego 81; L. Z. i Oblig. Banku Gospod. Krajowego: 5½% 81; 6% bankowe 97.

Listy zast. hipoteczne: 8% Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego 78; Tow. Kredyt. Ziemskiego w Warszawie: 4% VI ser. 53.25 — 54.25; 4½% V ser. 64.75 — 65 — 63.50 — 64.25; (odc. 1000 zł.) 64.75 — 64.50; 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziem. we Lwowie (55-letnie) 64.50; 4½% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredyt. lit. K. 60.50; Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie: 4½% 76.25; 5% 1925 r. 77.88 — 77; 5% 1933 r. 73.75 — 73; (odc. 1000 zł.) 75.25 — 74; 5% 1936 r. 73 — 72.75 (odc. 1000 zł.) 73.38; 5% m. Częstochowy 1933 r. 64; 5% m. Lublina 1933 r. 62 — 62.50; 5% m. Łodzi 1933 r. 65.50 — 65.25— 65.75 — 65.50; 5% m. Łodzi 1938 r. 63.25 — 64 — 63.50; 5% m. Piotrkowa 1933 r. 61.75: 5% Radomia 1933 r. 60; 8% Poż. Szkolna m. Warszawy 79.

Akcje: Bank Handlowy 59 — 60 — 59.50; Bank Polski 133.50 — 133; (imienne) 132; Bank Zachodni 43 — 46 — 45.50; Leszczyński i S-ka 115; Elektr. Okr. Dabrowskiego 65; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 34 — 33.50 — 35.50; Warsz. Tow. Kopalń Węgla 33.50 — 34.25; Lilpop, Rau i Loewenstein 94 — 92.50; Modrzejów 18.75; Norblin 104; Ostrowiec 66.50 — 68.50 — 67.75; Starachowice 48— 47.75 — 51.25 — 51; Zieleniewski 72.75 — 77; Żyrardów 62.50 — 63.75 — 63.25; Haberbusch i Schiele 61— 62.

KURSY NIEURZĘDOWE

Papiery procentowe: 3% Renta Ziemska 5000 zł. 54. — 59 — 58; 1000 zł. 54.75—59.50—58— 60; 500 zł. 60 — 61.50; 100 zł. 84; 4½% L. Z. Wileń. Banku Ziemskiego III serii 64.

Akcje: Cerata 34; Kijewski i Scholtze 16 — 17; **Przemysł Chemiczny 46 — 44; Sole Potasowe 27 — 28; Radocha 62; Puls 82; Strem 34 — 36; Spiess 45; Nitrat 195; Grodzisk 68 — 70; Elektryczność 95; P. T. E. 28; Elektr. Krakowska 36 — 39; Elektr. w Pruszkowie 67; „Siła i Światło" 65; Ciechanów 63; Chodorów 95 — 98; Gosławice 31; Lublin 58 — 60; Ostrowite 52—53; Strzyżów 70; Trawniki 85; Firley 12; Wysoka 62 — 65; Wołyń 35 — 40; Cegielski 57.50; Pierwsza Fabr. Lokomotyw 75; Parowozy** (pobrane) 1.20; **Pocisk 120; Rohn i Zielinski 53; Rudzki 12.10; Nobel V em. 23 — 24; „Elibor" 43 — 44; Jabłkowscy 38; Mirkowska Fabr. Papieru 78; Tomaszowska Fabr. Jedwabiu 195.**

Zastrzeżone papiery

ZASTRZEŻENIA URZĘDU ŚLEDCZEGO

Urząd Śledczy **ostrzega** przed nabyciem zamianą lub przyjęciem na zastaw:

3% Prem. Poż. Inwestyc. I em.
Ser. 21915 Nr 49.
3% Prem. Poż. Inwestyc. II em.
Ser. 21533 Nr 37.
4% Poż. Konsolidacyjnej
Na zł. 50 — Nr 175896.

Akc. Banku Polskiego
Nr 287003 287015.

Urząd Śledczy **odwołuje zastrzeżenie dotyczące**

4% Prem. Poż. Dolarowej
Nr Nr 1209244 1209251 — 53 1209269 1209271 1209273 1209277 1209284 1209290 — 92 1209304 — 05 1209309 — 10 1209328 1209371 1364959
(Urzad Śledczy Nr V.55/39 z dn. 18.I.1939).

ZASTRZEŻENIA SĄDOWE

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **wzbronił** wypłat oraz dokonywania transakcji

5% Państw Poż. Konwers.
Po zł. 1000 — Nr 4248217 — 20.
Na zł. 500 — Nr 4107362.
Po zł. 100 — Nr 4254684 — 87.
Na zł. 50 — Nr 3416782.
Po zł. 10 — Nr 3632389 — 92.
Po zł. 3 — Nr 358443 — 45.
8% Poż. Szkolnej m. Warszawy
Po zł. 500 — 13972 — 75.
Po zł. 100 — 16383 — 87.
4% L. Z. Banku Gosp. Kraj.
Po zł. 99.20 (kor. austr. 1000) Nr 21044 — 45.
(Monit. Pol. Nr 12 z dn. 16.I.1939).

UZDROWISKO KISŁOWODSK w Z.S.R.R.

Jedno z najpopularniejszych uzdrowisk Kaukazu — Kisłowodsk, leży na północnych stokach gór Kaukaskich, w dolinie osłoniętej z trzech stron górami.

Dzięki umiarkowanemu i wilgotnemu klimatowi, obfitości słonecznych dni przez cały rok, wyjątkowej czystości powietrza i piękności krajobrazów — Kisłowodsk cieszy się zasłużoną sławą pięknej podgórskiej stacji klimatycznej.

Liczne hotele — pensjonaty czynne są przez cały rok. Wyjątkowe właściwości lecznicze źródła kwasowęglowego Narzan, którego wody polecane są w chorobach serca i nerwów, czynią z Kisłowodska pierwszorzędne uzdrowisko balneologiczne.

Największy rozkwit Kisłowodska pod względem technicznym i leczniczym nastąpił dopiero w ciągu ostatnich dwudziestu lat. Zbudowano dziesiątki domów wypoczynkowych i pierwszorzędnych instytutów doświadczalnych. W szybkim tempie nastąpiła przebudowa Kisłowodska, obecnie przeprowadza się rozbudowę w dalszym ciągu.

Wielka wspaniała aleja, otoczona dzikim winem i lipami prowadzi do najbardziej ożywionej dzielnicy Kisłowodska — bulwaru. Z lewej strony znajduje się galeria „Narzanu", z prawej zaś strony nowe uzdrowiska.

Po za galerią ciągnie się stary piękny cienisty park z licznymi alejami, prowadzącymi do „Góry Sosnowej" i skał, zwanych „Czerwone Skałki". Nieco dalej położone są „Szare Skałki", skąd widać góry o fantastycznych kształtach, jak „Siodło" i „Dzik".

Na usługi turystów znajduje się szereg komfortowych hoteli Intourista z wykwalifikowanym personelem i fachowymi przewodnikami.

Kisłowodsk zwiedzany jest przez tysiące turystów. Urocze uzdrowisko Kaukazu pozostawia po sobie niezatarte wspomnienia.

KURSY KUPNA I SPRZEDAŻY DEWIZ I WALUT
z dn. 24.I.1939

DEWIZY Kupno	DEWIZY Sprzedaż	NOTOWANIA za		BANKNOTY Kupno	BANKNOTY Sprzedaż	Wpłata na P.I.R.
286·43	287 87	Amsterd.	100 Hfl.	286·15	287·87	
— —	—	Ateny	100 drachm	3·70	3·82	
— —	12·18	Belgrad	100 dynarów	7·50	7·75	12·05
212·01	213·07	Berlin	100 Rm. bankn. (odcin. do 100)	—	64·—	212·54
— —	—	„	100 srebro i bilon	64·—	66·—	
89·28	89·72	Bruksela	100 belgów	89·25	89·72	
— —	105·10	Budapeszt	100 pengö	44·—	45·50	156·25
— —	—	B. Aires	100 pes. arg.	116·—	119·50	
— —	3·90	Bukareszt	100 lei	1·45	1·50	5·263
99·75	100·25	Gdańsk	100 guld.	99·75	100·25	
10·90	10·96	Helsinki	100 marek	10·70	10.96	
— —	—	Konstant.	1 £ tur.	2·45	2·53	4·22
110·32	110·88	Kopenhaga	100 koron	110·10	110·88	
— —	90·10	Kowno	100 litów (odcin. do 100)	— —	—	
24·69	24·83	Londyn	1 £ ang.	24·67	24·83	
— —	—	Madryt	100 pesetów	— —	—	
27·78	27.92	Mediolan	100 lirów (odcin. do 100)	16·40	16·90	27·777
5.23¾	5.26¼	Montreal	1 $ kan.	5.21½	5.24	
5.28	5.30½	Nowy Jork	1 $ am.	5.26	5.28½	
5.28⅜	5.30⅞	„ tel.	—	— —	—	
124·03	124·67	Oslo	100 koron	123·75	124·67	
13·94	14·02	Paryż	100 franków	13·92	14·02	
18·06	18.16	Praga	100 koron (odcin. do 100)	— —	—	18.11
— —	—	Rio de Jan.	100 milrejsów	22·—	22·70	
— —	99·—	Ryga	100 łatów	85·—	87·50	
— —	6·60	Sofia	100 lewów	3·30	3·40	6·39
127·08	127·72	Stockholm	100 koron	126·80	127·72	
— —	135·35	Tallin	100 koron	122·—	125·—	
24·69	24·83	Tel-Aviv	1 £ palest.	24·05	24·83	
119·30	119·90	Zurych	100 franków	119·10	119·90	
— —	—		1 £ austral.	19·—	19 60	
— —	—		1 £ egipski	25·—	25·75	
— —	—		1 £ poł. afr.	24·—	24·75	

Tabela wartości Kuponu bieżącego od następujących papierów procentowych:

	Nazwa papieru procentowego	Data płatności	LUTY 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
3%	Prem. Poż. Inwestycyjna I. i II. em.	1/1, 1/5, 1/9	0.25	0.25833	0.26666	0.275	0.28333	0.29166	0.30	0.30833	0.31666	0.325	0.33333	0.34166	0.35	0.35833	0.36666
4%	L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego	1/1, 1/7	0.33333	0.34444	0.35555	0.36666	0.37777	0.38888	0.40	0.41111	0.42222	0.43333	0.44444	0.45555	0.46666	0.47777	0.48888
4½%	L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy, Łodzi, Poznań, Ziem. Kredyt., Wileńskiego B. Z. Oblig. m. st. Warszawy, Państw. B-ku Rolnego (40 i pół letnie)	"	0.375	0.3875	0.40	0.4125	0.425	0.4375	0.45	0.4625	0.475	0.4875	0.50	0.5125	0.525	0.5375	0.55
5%	Poż. Konwersyjna. Konwers. Poż. Kolejowa, L. Z. Tow. Kred. miast: Częstochowy, Kalisza, Kielc, Lublina, Łodzi, Piotrkowa, Płocka, Radomia, Siedlec, Warszawy, Wilna, Zachodnio-Polskiego Tow. w Poznaniu, Wileńskiego B-ku Ziem. i Oblig. Kom. B-ku Kredyt. w Poznaniu	"	0.41666	0.43055	0.44444	0.45333	0.47222	0.48611	0.50	0.51388	0.52777	0.54166	0.55555	0.56941	0.58333	0.59722	0.61111
5½%	L. Z. Państw. B-ku Rolnego, Oblig. m. st. Warszawy	"	0.45833	0.47361	0.48883	0.50416	0.51944	0.53472	0.55	0.56527	0.58055	0.59583	0.61111	0.62638	0.64166	0.65694	0.67222
6%	Poż. Narodowa, Oblig. m. st. Warszawy	"	0.50	0.51666	0.53333	0.55	0.56666	0.58333	0.60	0.61666	0.63333	0.65	0.66666	0.68333	0.70	0.71666	0.73333
7%	Oblig. Mieszkaniowe m. Poznania	"	0.58333	0.60277	0.62222	0.64166	0.66111	0.68055	0.70	0.71944	0.73888	0.75833	0.77777	0.79722	0.81666	0.83611	0.85555
8%	Poż. Szkolna m. st. Warszawy	"	0.66666	0.68888	0.71111	0.73333	0.75555	0.77777	0.80	0.82222	0.84444	0.86666	0.88888	0.91111	0.93333	0.95555	0.97777
4½%	Wewnątrz. Poż. Państwowa 1937 r.	1/2-1/6-1/10	—	0.0125	0.025	0.0375	0.05	0.0525	0.075	0.0875	0.10	0.1125	0.125	0.1375	0.15	0.1625	0.175
4%	Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka) dol. 5	1/2-1/8	—	0.00055	0.00111	0.00166	0.00222	0.00277	0.00333	0.00388	0.00444	0.005	0.00555	0.00611	0.00666	0.00722	0.00777
4%	Oblig. Komunalne i Kolejowe Banku Gospodarstwa Krajowego	1/4-1/10	1.33333	1.34444	1.35555	1.36666	1.37777	1.38888	1.40	1.41111	1.42222	1.43333	1.44444	1.45555	1.46666	1.47777	1.48888
4½%	Oblig. B-ku Gospod. Krajowego	"	1.50	1.5125	1.525	1.5375	1.55	1.5625	1.575	1.5875	1.60	1.6125	1.625	1.6375	1.65	1.6625	1.675
5%	L. Z. Tow. Kred. Miejsk. we Lwowie	"	1.66666	1.68055	1.69444	1.70833	1.72222	1.73611	1.75	1.76388	1.77777	1.79166	1.80555	1.81944	1.83333	1.84722	1.86111
7%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach)	"	2.33333	2.35277	2.37222	2.39166	2.41111	2.43055	2.45	2.46944	2.48888	2.50833	2.52777	2.54722	2.56666	2.58611	2.60555
7½%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. bankowe	"	2.50	2.52083	2.54166	2.5625	2.58333	2.60416	2.625	2.64583	2.66666	2.6875	2.70833	2.72916	2.75	2.77083	2.79166
8%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach), Oblig. m. Poznania z 1926 r.	"	2.66666	2.68888	2.71111	2.73333	2.75555	2.77777	2.80	2.82222	2.84444	2.86666	2.88888	2.91111	2.93333	2.95555	2.97777
4%	L. Z. Akc. B-ku Hipot. we Lwowie, Oblig. m. Krakowa	1/5-1/11	1.—	1.01111	1.02222	1.03333	1.04444	1.05555	1.06666	1.07777	1.08888	1.10	1.11111	1.12222	1.13333	1.14444	1.15555
4½%	L. Z. Akc. B-ku Hipotecznego we Lwowie	"	1.125	0.1375	1.15	1.1625	1.175	1.1875	1.20	1.2125	1.225	1.2375	1.25	1.2625	1.275	1.2875	1.30
5%	Oblig. Polsk. Banku Komunalnego II, IV L. Z. Akc. B-ku Hipotecznego we Lwowie	"	1.25	1.26388	1.27777	1.29166	1.30555	1.31944	1.33333	1.34722	1.36111	1.375	1.38888	1.40277	1.41666	1.42055	1.44444
7%	Pożyczka zagraniczna w lirach włoskich	"	1.75	1.76944	1.78888	1.80833	1.82777	1.84722	1.86666	1.88611	1.90555	1.9.5	1.94444	1.96388	1.98333	2.00277	2.02222
4%	Pożyczka Konsolidacyjna	15/5-15/11	0.84444	0.85555	0.86666	0.87777	0.88888	0.90	0.91111	0.92222	0.93333	0.94444	0.95555	0.96666	0.97777	0.98888	1.—
3%	Państwowa Renta Ziemska	1/6-1/12	0.50	0.50833	0.51666	0.525	0.53333	0.54166	0.55	0.55833	0.56666	0.575	0.58333	0.59166	0.60	0.60833	0.61666
7%	Oblig. m. Poznania z 1928 r.	"	1.16666	1.18611	1.20555	1.225	1.24444	1.26388	1.28333	1.30277	1.32222	1.34166	1.36111	1.38055	1.40	1.41944	1.43888
4%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie	22/6-22/12	0.43333	0.44444	04.5555	0.46666	0.47777	0.48888	0.50	0.51111	0.52222	0.53333	0.54444	0.55555	0.56666	0.57777	0.58888
4½%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie	"	0.4875	0.50	0.5125	0.525	0.5375	0.55	0.5625	0.575	0.5875	0.60	0.6125	0.625	0.6375	0.65	0.6625
6%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. (we frankach)	"	0.65	0.66666	0.68333	0.70	0.71666	0.73333	0.75	0.76666	0.78333	0.80	0.81666	0.83333	0.85	0.86666	0.88333
4%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	30/6-31/12	0.34444	0.35555	0.36666	0.37777	0.38888	0.40	0.41111	0.42222	0.43333	0.44444	0.45555	0.46666	0.47777	0.48888	0.50
4½%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	"	0.3875	0.40	0.4125	0.425	0.4375	0.45	0.4625	0.475	0.4875	0.50	0.5125	0.525	0.5375	0.55	0.5625
5½%	L. Z. i Oblig. Budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego	"	0.47361	0.48888	0.50416	0.51944	0.53472	0.55	0.56527	0.58055	0.59583	0.61111	0.62638	0.64166	0.65694	0.67222	0.6875

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. ADMINISTRACJA: ul. Ś-to Krzyska Nr 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka. Spółka Komandytowa", tel. 5-06-34. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr 27111. DZIAŁ OGŁOSZEŃ: Warszawa, Mazowiecka 3 m. 16, tel. 2-16-82. WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie i na prowincji: rocznie: zł. 20.—, półrocznie: zł. 10.—, kwartalnie: zł. 5.—, miesięcznie: zł. 1.80. Zagranicą rocznie: zł. 26.—. Numer pojedyńczy 50 groszy. CENA OGŁOSZEŃ: strona zł. 800.— 1/2 strony zł. 450.—, 1/4 strony zł. 250.—, 1/8 strony zł. 200. -, 1/16 strony zł. 150.—. Drobne ogłoszenia: po złotych 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor i wydawca: H. POLIKIER. Druk Zakł. Graf. „Nowa Książka", Warszawa, Elektoralna 25, tel. 6-99-13.